

Ontwerp-besluit

Datum

Nummer

Onderwerp

Rivier de Maas; watervergunning voor het brengen van stoffen in een oppervlaktewaterlichaam en het gebruik maken van het rijkswaterstaatswerk rivier de Maas door behouden van een lozingswerk aan de rechteroever van de rivier de Maas, ter hoogte van kilometernummer 15,048 ten behoeve van:

PQ Silicas B.V.
Ankerkade 111
6222 NL Maastricht

Zaaknummer

RWSZ2021-00019866

Inhoudsopgave

1. Aanhef
2. Besluit
3. Voorschriften
4. Aanvraag
5. Toetsing van de aanvraag aan de doelstellingen van het waterbeheer
6. Procedure
7. Conclusie
8. Ondertekening
9. Mededelingen
 - Bijlage 1: Begripsbepalingen
 - Bijlage 2: Analysevoorschriften
 - Bijlage 3: Tekeningen

1. Aanhef

De minister van Infrastructuur en Waterstaat heeft op 22 oktober 2021 een aanvraag ontvangen van PQ Silicas B.V. te Maastricht (hierna: PQ Silicas B.V.) om een vergunning als bedoeld in hoofdstuk 6 van de Waterwet (Wtw) voor het verrichten van handelingen in een watersysteem.

De aanvraag betreft:

- het brengen van stoffen, afkomstig van de locatie PQ Silicas B.V. gelegen aan de Ankerkade 111, 6222 NL Maastricht, in de rivier de Maas;
- het gebruik maken van het rijkswaterstaatswerk rivier de Maas door behouden van een lozingswerk aan de rechteroever van de rivier de Maas, ter hoogte van kilometernummer 15,048.

De aanvraag is geregistreerd onder zaaknummer RWSZ2021-00019866 en Olo-nummer 6405575.

De aanvraag omvat de volgende stukken:

- Aanvraagformulier;
- Bijlage 1: situering inrichting
- Bijlage 2: inrichtingstekening
- Bijlage 3: kadastrale kaart;
- Bijlage 4.1: rioleringstekening nieuw;
- Bijlage 4.2: rioleringstekening oud en nieuw;
- Bijlage 5: Safety Data Sheet Broxo;
- Bijlage 6: ABM-toetsing;
- Bijlage 7: Invoergegevens immissietoets;
- Bijlage 8: Factsheet Bovenmaas;
- Bijlage 9: Analysecertificaten;
- Bijlage 10.1: Immissietoets chloride;
- Bijlage 10.2: Immissietoets stikstof;
- Bijlage 11: Machtiging

De aanvrager is bij brief RWS-2021/41624, d.d. 29 november 2021 schriftelijk op de hoogte gebracht van het feit dat de aanvraag op grond van artikel 4:5 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) nog onvoldoende gegevens of bescheiden bevat om deze in behandeling te kunnen nemen en is in de gelegenheid gesteld om de ontbrekende gegevens of bescheiden voor 10 december 2021 aan de aanvraag toe te voegen.

De ontbrekende gegevens zijn op 10 december 2021 ontvangen. Daarmee is de procedure opgeschort met 11 dagen. De aanvullingen op de aanvraag omvatten de volgende stukken:

- Kopie van de Wvo-vergunning ten behoeve van het lozen van afvalwater van 20 maart 2006 met kenmerk DLB 2006/2781.
- Kopie van de brief van 15 januari 2010 met kenmerk rws/dlb-2010/318 betreffende de Waterwet en indirecte lozingen.

Een aanvulling op de aanvraag is op 13 juli 2022 ontvangen. De aanvulling omvat de volgende stukken:

- Lozingspunt PQ Silicas B.V. locatie Maastricht.

Rijkswaterstaat Zuid-Nederland

Datum

Nummer

Tegelijkertijd met het indienen van deze aanvraag heeft PQ Silicas B.V. een aanvraag op grond van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht ingediend. De provincie Limburg en de minister van Infrastructuur en Waterstaat hebben, overeenkomstig paragraaf 3.5 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) en paragraaf 4 van hoofdstuk 6 van de Waterwet, de beslissing op de beide aanvragen gecoördineerd voorbereid.

2. Besluit

Gelet op de bepalingen van de Waterwet, het Waterbesluit, de Waterregeling, de Algemene wet bestuursrecht en de hieronder vermelde overwegingen besluit de minister van Infrastructuur en Waterstaat als volgt:

- I. De gevraagde vergunning als bedoeld in artikel 6.2, lid 1 Wtw aan PQ Silicas B.V. te Maastricht te verlenen voor het brengen van stoffen, afkomstig van de locatie gelegen aan de Ankerkade 111, 6222 NL Maastricht, in de rivier de Maas.
- II. De gevraagde vergunning als bedoeld in artikel 6.5 onder c Wtw aan PQ Silicas B.V. te Maastricht te verlenen voor het gebruik maken van het rijkswaterstaatswerk rivier de Maas door behouden van een lozingswerk aan de rechteroever van de rivier de Maas, ter hoogte van kilometernummer 15,048.
- III. De aan EKA Chemie B.V. verleende vergunning ingevolge de Rivierenwet van 21 mei 1982 met kenmerk 1982/6838, in te trekken.
- IV. Aan de vergunning de volgende voorschriften te verbinden met het oog op de in artikel 2.1 van de Waterwet genoemde doelstellingen.

Voor een toelichting op de in deze vergunning vermelde begrippen wordt verwezen naar bijlage 1 van deze vergunning.

3. Voorschriften

3.1 Voorschriften voor het brengen van stoffen in een oppervlaktewaterlichaam

Voorschrift 1 Soorten Afvalwaterstromen

1. Het brengen van stoffen in de rivier de Maas mag uitsluitend bestaan uit de hieronder genoemde afvalwaterstroom. Deze afvalwaterstroom mag uitsluitend via het bijbehorende lozingspunt in de rivier de Maas worden gebracht:

Lozingspunt	Meetpunt	Soort afvalwaterstroom
1	1	Afvalwater bestaande uit regeneratiewater afkomstig van de waterontharders

2. De locatie en nummering van het lozingspunt en meetpunt zijn aangegeven op de tekening zoals is opgenomen als bijlage 3 behorende bij deze vergunning.
3. Deze locatie is gelegen ter hoogte van afstandscijfer km 15,048 aan de rechteroever van de rivier de Maas in de gemeente Maastricht.

Voorschrift 2

Lozingseisen

1. De in voorschrift 1, eerste lid omschreven afvalwaterstroom mag alleen in het oppervlaktewater worden gebracht, als de volgende lozingseisen op het betreffende meetpunt niet worden overschreden:

Parameter	Maximum ¹⁾	Eenheid
Chemisch Zuurstof Verbruik (CZV)	100	mg/l
Onopgeloste stoffen	30	mg/l
Totaal-stikstof (totaal-N)	10	mg/l
Totaal-fosfaat (totaal-P)	1	mg/l
Chloride	11500	mg/l

Legenda:

- ¹⁾ De maximale concentratie bepaald als voortschrijdend rekenkundig gemiddelde van vijf opeenvolgende steekmonsters waarbij tussen de monsternames minstens 24 uur verstreken is.
2. De zuurgraad van het effluent mag niet lager zijn dan pH 6,5 en niet hoger dan pH 9,0 bepaald in enig steekmonster.
3. De te lozen hoeveelheid afvalwater mag maximaal 5000 m³/jaar bedragen.
4. De analyses van de in lid 1 en 2 genoemde parameters is gebaseerd op de in bijlage 2 genoemde analysemethoden.
5. De in dit voorschrift opgenomen lozingseisen zijn empirische lozingseisen.

Voorschrift 3

Verplichting tot meten, bemonsteren en analyseren

1. De vergunninghouder dient in overleg met de waterbeheerder een meet- en bemonsteringsplan (beheersplan) op te stellen.
2. Het in het eerste lid bedoelde meet- en bemonsteringsplan moet minimaal bevatten:
 - de frequentie en wijze van bemonstering van afvalwater;
 - de monsternamen-apparatuur/controlevoorziening;
 - de parameters die worden geanalyseerd;
 - de door de vergunninghouder gehanteerde analysemethoden met bijbehorende detectiegrenzen;
 - de wijze van rapporteren.
3. De vergunninghouder dient de in het eerste lid bedoelde meet- en bemonsteringsplan uiterlijk drie maanden na het inwerkingtreden van deze vergunning ter goedkeuring aan de waterbeheerder te overleggen. Het besluit omtrent goedkeuring staat open voor bezwaar en beroep.

4. De vergunninghouder dient te werken conform het goedgekeurde meet- en bemonsteringsplan.
5. De meet- en bemonsteringsvoorzieningen moeten op elk moment goed bereikbaar en toegankelijk zijn en voldoen aan algemene veiligheidsaspecten.
6. Indien een toezichthouder daarom verzoekt moet inzage worden gegeven in de op de locatie aanwezige meet- en bemonsteringresultaten.
7. De meet- en bemonsteringsresultaten dienen elk kwartaal binnen één maand na afloop van dat kwartaal te worden gerapporteerd aan de waterbeheerder (Handhaving-ZN@rws.nl).
8. Wijzigingen in het beheersplan zoals het ontwerp, constructie, plaats van de meet- en bemonsteringsvoorzieningen en het wijzigen van de bemonsteringfrequentie behoeven voor uitvoering de schriftelijke goedkeuring van de waterbeheerder. Het besluit omtrent goedkeuring staat open voor bezwaar en beroep.

Rijkswaterstaat Zuid-Nederland

Datum

Nummer

3.2 Voorschriften voor het gebruik maken van een rijkswaterstaatswerk en/of een bijbehorende beschermingszone

Voorschrift 4

Plaatsbepaling werken

De werken dienen te worden behouden ter plaatse zoals is aangegeven op de bij deze beschikking behorende tekening (bijlage 3).

Voorschrift 5

Technische voorschriften

1. De vergunninghouder moet zorg dragen dat het werk onder alle omstandigheden stabiel en van een dusdanige constructie is, dat het te allen tijde op zijn oorspronkelijke positie wordt gehouden.
2. Het werk moet zodanig worden onderhouden dat de bestaande waterbouwkundige constructie ter plaatse niet wordt verzwakt.
3. Eventuele schade aan bestaande werken, die is ontstaan ten gevolge van het uitvoeren van de werkzaamheden en/of het vergunde werk, dient door en voor rekening van de vergunninghouder te worden hersteld.

Voorschrift 6

Beheer en onderhoud

De in voorschrift 4 omschreven werken moeten doelmatig functioneren, in goede staat van onderhoud verkeren en met zorg worden bediend. De vergunninghouder volgt de aanwijzingen van de waterbeheerder op die worden gemaakt ter bescherming van het waterstaatswerk.

Voorschrift 7

Wijziging werken

Indien ten behoeve van de belangen, ter bescherming waarvan het vereiste van vergunning is gesteld, wijziging benodigd is in de plaats of de feitelijke toestand van de werken, dan voert de vergunninghouder zodanige wijziging conform een door of namens de waterbeheerder te verstrekken aanschrijving uit.

Voorschrift 8

Bereikbaarheid waterstaatswerk

Als beheerder van de waterstaatswerken moet Rijkswaterstaat te allen tijde het waterstaatswerk kunnen bereiken. De vergunde en te behouden werken en/of werkzaamheden mogen dit op generlei wijze verhinderen.

3.3 Algemene voorschriften

Voorschrift 9

Maatregelen bij een ongewoon voorval binnen de inrichting

1. Indien zich in de inrichting een ongewoon voorval voordoet of heeft voorgedaan, waardoor nadelige gevolgen voor het oppervlaktewaterlichaam zijn ontstaan of dreigen te ontstaan, treft vergunninghouder onmiddellijk de maatregelen die redelijkerwijs van hem kunnen worden verlangd, om nadelige gevolgen van die gebeurtenis voor het oppervlaktewaterlichaam te voorkomen of, voor zover die gevolgen niet kunnen worden voorkomen, zoveel mogelijk te beperken en ongedaan te maken.
2. Degene die een inrichting drijft, waarin/waarbij zich een voorval, als hiervoor bedoeld, voordoet of heeft voorgedaan, meldt dat voorval zo spoedig mogelijk aan de waterbeheerder via het meldpunt water, telefoonnummer 0800-0341.
3. De vergunninghouder verstrekt aan de waterbeheerder tevens, zodra zij bekend zijn, de gegevens met betrekking tot:
 - de oorzaken van het voorval en de omstandigheden waaronder het voorval zich heeft voorgedaan;
 - de ten gevolge van het voorval vrijgekomen stoffen, alsmede hun eigenschappen;
 - andere gegevens die van belang zijn om de aard en de ernst van de gevolgen voor het oppervlaktewaterlichaam van het voorval te kunnen beoordelen;
 - de maatregelen die zijn genomen of worden overwogen om de gevolgen van het voorval te voorkomen, te beperken of ongedaan te maken;Zo spoedig mogelijk na een dergelijk ongewoon voorval, moet de vergunninghouder in overleg met de waterkwaliteitsbeheerder gegevens over de maatregelen verstrekken die worden overwogen om te voorkomen dat een zodanig voorval zich nogmaals kan voordoen.

Voorschrift 10

Contactpersoon

1. De vergunninghouder is verplicht één of meer personen aan te wijzen die in het bijzonder belast is (zijn) met het toezien op de naleving van het bij deze vergunning bepaalde of bevolene, waarmee door of namens de waterbeheerder in spoedgevallen overleg kan worden gevoerd.
2. De vergunninghouder deelt schriftelijk binnen veertien dagen nadat deze vergunning inwerking is getreden de waterbeheerder mee, wat de contactgegevens zijn (naam, adres telefoonnummer en e-mailadres) van degene(n) die door of vanwege hem is (zijn) aangewezen.
3. Wijzigingen hierin moeten binnen 14 dagen schriftelijk worden gemeld.

4. Aanvraag

Rijkswaterstaat Zuid-Nederland

4.1 Algemeen

Datum

4.1.1 Aanleiding

Nummer

De aanvraag heeft betrekking op een wijziging in de lozingssituatie van het bedrijf. Deze wijziging betreft het afkoppelen van het regeneratiewater afkomstig van de waterontharders van de gemeentelijke riolering.

In de afgelopen jaren zijn er meerdere malen verstoppingen veroorzaakt in het gemeentelijke rioleringsstelsel waarop PQ Silicas B.V. en het naastgelegen bedrijf Valtris AO Maastricht B.V. gezamenlijk hun afvalwater lozen. Uit onderzoek is gebleken dat de verstoppingen worden veroorzaakt door een chemische reactie tussen het procesafvalwater van PQ Silicas B.V. en Valtris AO Maastricht B.V. waardoor kalkvorming plaatsvindt in het gemeentelijke riool. Derhalve is PQ Silicas B.V. voornemens om het regeneratiewater van de waterontharders rechtstreeks te lozen op de Maas. Er zal worden geloosd via een bestaande PE-leiding die in het verleden werd gebruikt voor het lozen van afvalwater op de Maas. In verband met de wijziging van de lozingssituatie wordt een nieuwe watervergunning aangevraagd voor onbepaalde tijd.

Aan EKA Chemie B.V (rechtsvoorganger PQ Silicas B.V.) is bij besluit van 21 mei 1982 met kenmerk 1982/6838, een vergunning ingevolge de Rivierenwet verleend voor het maken en behouden van een uitstroomwerk aan de rechteroever van de rivier de Maas, ter hoogte van kilometernummer 15,048. Deze vergunning wordt sinds 22 december 2009 aangemerkt als watervergunning als bedoeld in artikel 6.5, onder c van de Wtw.

Ik maak gebruik van mijn in artikel 6.19 van de Waterwet vastgelegde recht om één integrale watervergunning te verlenen, waarin zowel de lozing van het afvalwater als het behouden van werken wordt vergund. Ik beschik daarmee op de aanvraag, zodat straks sprake is van één integrale watervergunning, waarin alle relevante vergunningplichtige aspecten ten aanzien van het bedrijf staan vermeld.

4.1.2 Bedrijfssituatie

PQ Silicas B.V. (hierna: PQS) is een wereldwijde producent van hoogwaardige specialistische anorganische chemicaliën. PQS maakt onderdeel uit van PQ Corporation met vestigingen over de hele wereld. In Nederland staat het hoofdkantoor voor Europa, Azië en Afrika. De Nederlandse productievestigingen zijn gelegen in Maastricht, Eijsden en Winschoten. De vestigingen in Limburg produceren met name silicaten en zeolieten voor de wasmiddelen-, chemische en farmaceutische industrie.

De bedrijfstijden zijn volcontinu (24/7) en er zijn circa 34 medewerkers werkzaam bij PQS in Maastricht. Op het terrein van de inrichting aan de Ankerkade 111 te Maastricht staan opslagsilo's, productiegebouwen en een kantoorgebouw. Er bevinden zich twee gescheiden productiegebouwen op het terrein die circa 150 meter van elkaar af liggen. Het terrein heeft een U-vorm want tussen de twee productiegebouwen bevindt zich een ander bedrijf, namelijk Valtris AO Maastricht

B.V. Het productiegebouw op het westelijk deel van het terrein betreft het Metasilica-gebouw en het productiegebouw op het oostelijk deel van het terrein betreft het SDS-gebouw. In het Metasilica-gebouw wordt metasilicaat geproduceerd voor klanten en er wordt vloeibaar silicaat geproduceerd als grondstof voor de productie in de eigen productiegebouwen (SDS en Metasilicaat). In het SDS-productiegebouw wordt alleen voor klanten geproduceerd.

Rijkswaterstaat Zuid-Nederland

Datum

Nummer

4.1.3 Activiteitenbesluit

De locatie van PQ Silicas B.V. wordt aangemerkt als "type C-inrichting" op grond van het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer (Activiteitenbesluit). Type C-inrichtingen zijn inrichtingen waarvoor de vergunningplicht blijft gelden, maar die voor een deel van de activiteiten te maken kunnen krijgen met de algemene regels uit het Activiteitenbesluit.

4.2 Handelingen waarvoor vergunning wordt aangevraagd

De aanvraag heeft betrekking op de volgende activiteiten:

- het brengen van stoffen in de rivier de Maas, afkomstig van de locatie gelegen aan de Ankerkade 111 te Maastricht.
- het gebruik maken van het rijkswaterstaatswerk rivier de Maas door behouden van een lozingswerk aan de rechteroever van de rivier de Maas, ter hoogte van kilometernummer 15,048.

Op grond van artikel 6.2, lid 1 van de Waterwet is het verboden om stoffen in een oppervlaktewaterlichaam te brengen, tenzij:

- Een daartoe strekkende vergunning is verleend door onze minister of, ten aanzien van regionale wateren, het bestuur van het betrokken waterschap;
- Daarvoor vrijstelling is verleend bij of krachtens algemene maatregelen van bestuur.

Aangezien voor de aangevraagde lozing geen vrijstelling is verleend, is deze handeling derhalve vergunningsplichtig. Het afvalwater bestaande uit regeneratiewater afkomstig van de waterontharders wordt geloosd op de rivier de Maas.

Op grond van artikel 6.12 van het Waterbesluit is het verboden zonder vergunning van onze minister als bedoeld in artikel 6.5, onder c van de Waterwet gebruik te maken van een oppervlaktewaterlichaam of een bijbehorend kunstwerk in beheer bij het Rijk door, anders dan in overeenstemming met de functie, daarin, daarop, daarboven, daarover of daaronder:

- a. Werken te maken of te behouden;
- b. Vaste substantie of voorwerpen te storten, te plaatsen of neer te leggen, of deze te laten staan of liggen.

PQ Silicas B.V. beschikt over een bestaand lozingswerk aan de rechteroever van de rivier de Maas. Aan de rechtsvoorganger van PQ Silicas B.V. is bij besluit van 21 mei 1982 met kenmerk 1982/6838, een vergunning ingevolge de Rivierenwet verleend voor het maken en behouden van een uitstroomwerk aan de rechteroever van de rivier de Maas, ter hoogte van kilometernummer 15,048.

Deze oude vergunning wordt ingetrokken. In de nieuwe integrale watervergunning wordt zowel de lozing van het afvalwater als het behouden van werken vergund.

Rijkswaterstaat Zuid-Nederland

Datum

Rijkswaterstaat is de waterbeheerder van de rivier de Maas. Daarom heeft PQ Silicas B.V. bij Rijkswaterstaat een aanvraag ingediend voor een watervergunning.

Nummer

4.2.1 Beschrijving van het oppervlaktewaterlichaam waarin de handelingen plaatsvinden

De handelingen vinden plaats in het KRW-waterlichaam Bovenmaas (NL91BOM). De Bovenmaas is het deel van de rivier de Maas tussen Eijsden en Maastricht. Binnen het KRW-waterlichaam Bovenmaas zijn de navolgende beschermde gebieden aangewezen:

- Zwemwater: binnen het waterlichaam Bovenmaas ligt een aantal zwemwaterlocaties in de gemeenten Maastricht en Eijsden-Margraten.

Kaderrichtlijn Water

Het waterlichaam Bovenmaas behoort tot het watertype R7, langzaam stromende rivier/nevengeul op zand/klei en wordt aangemerkt als een sterk veranderd KRW-waterlichaam.

De handelingen vinden plaats in het oppervlaktewaterlichaam de Bovenmaas. Een oppervlaktewaterlichaam is tevens rijkswaterstaatswerk.

Beschrijving rijkswaterstaatswerk de rivier de Maas

De Maas is een typische regenrivier, met een seizoensgebonden afvoerpatroon, dat wordt gekenmerkt door hoge afvoeren in late herfst, winter en vroege voorjaar en lage afvoeren in zomer en vroege herfst. De jaarlijkse Maasafvoeren variëren mee met de jaarlijkse neerslaghoeveelheden, en kunnen van jaar tot jaar sterk verschillen. De Maas heeft zijn bronnen in noordoost Frankrijk. Het belangrijkste voedingsgebied van de rivier ligt in Wallonië. Bij Eijsden stroomt de Maas ons land binnen. Als waterstaatswerk draagt de rivier de Maas zorg voor de goede en snelle afvoer van water, sediment en ijs. Delen van het rivierbed van de Maas fungeren als berging van rivierwater in extreme omstandigheden (hoge afvoeren).

4.2.2 Overzicht afvalwaterstromen

De aanvraag heeft betrekking op het in een oppervlaktewaterlichaam brengen van de volgende afvalwaterstromen/stoffen:

- Afvalwater bestaande uit regeneratiewater afkomstig van de waterontharders.

Bovengenoemde afvalwaterstroom wordt via meetpunt 1 en lozingspunt 1 op de rivier de Maas geloosd. Het lozingspunt is in onderstaande tabel opgenomen en weergegeven in bijlage 3 van deze vergunning.

Soort afvalwaterstroom	Lozingspunt	Meetpunt
Afvalwater bestaande uit regeneratiewater afkomstig van de waterontharders	1	1

Overige afvalwaterstromen

Binnen de inrichting ontstaan nog de volgende afvalwaterstromen:

- huishoudelijk afvalwater;
- koelwater;
- bedrijfsafvalwater bestaande uit procesafvalwater, spoelwater omgekeerde osmose-installatie, spoelwater ontijzeringsinstallatie en ketelspuiwater;
- hemelwater.

Het huishoudelijk afvalwater afkomstig van de sanitaire voorzieningen en het bedrijfsafvalwater worden op de gemeentelijke riolering geloosd en vallen buiten het regime van de onderhavige vergunning. Het zoute procesafvalwater afkomstig van het naastgelegen bedrijf Valtris AO Maastricht B.V. wordt via het bedrijfsriool van PQ Silicas B.V. op de gemeentelijke riolering geloosd. Momenteel is PQ Silicas B.V. eindverantwoordelijke voor de gezamenlijke lozing van bedrijfsafvalwater op de gemeentelijke riolering. In verband met de verstoppingen in de gemeentelijke riolering zullen de procesafvalwaterstromen worden gescheiden en separaat worden geloosd op de gemeentelijke riolering.

Het koelwater afkomstig van het doorstroomkoelsysteem wordt via het bedrijfsriool van het naastgelegen bedrijf Valtris AO Maastricht B.V. op het Julianakanaal geloosd. Valtris AO Maastricht B.V. is eindverantwoordelijke voor de gezamenlijke koelwaterlozing van beide bedrijven op het Julianakanaal en beschikt over een separate watervergunning.

Het hemelwater afkomstig van de terreinverhardingen wordt deels rechtstreeks op de Beatrixhaven en deels op de gemeentelijke riolering geloosd. Het verhard terrein dat afwatert naar de Beatrixhaven is circa 6.500 m² groot. Bij een jaarlijkse neerslag van 800 mm regen betekent dit een hoeveelheid van 5200 m³. Deze lozing valt onder de algemene regels van het Activiteitenbesluit.

In de onderstaande paragrafen wordt nader op de vergunningsplichtige afvalwaterstromen/stoffen ingegaan.

4.2.2.1 Afvalwater bestaande uit regeneratiewater van de waterontharders

Het proceswater wordt ontijzerd en onthard met behulp van een onthardingsinstallatie. Een deel van de ontharde waterstroom wordt verder gereinigd in de omgekeerde osmose-installatie. Het ontijzeren vindt plaats met behulp van lucht, zonder toevoeging van chemicaliën. Hierbij ontstaat een spuiroom om indikking te voorkomen. Afhankelijk van het ijzergehalte in het bronwater (circa 2 ppm) zal de regeneratiestroom een ijzerconcentratie van circa 30 mg/l bedragen. Dit ijzer is in de vorm van ijzeroxiden. Het ontharden gebeurt middels drie ionenwisselaars, waarin Ca- en Mg-ionen worden uitgewisseld tegen Na-ionen. Deze ionenwisselaars worden geregenereerd met behulp van Broxo-zout

(natriumchloride). Het regeneratiewater heeft een omgevingstemperatuur en is pH-neutraal. Het regeneratiewater heeft een hardheid van circa 200 dH°. Het regeneratiewater is met name verontreinigd met zouten (natriumchloride) en in mindere mate verontreinigd met zuurstofbindende stoffen, nutriënten en onopgeloste stoffen. De gemiddelde chlorideconcentratie bedraagt 11500 mg/l. De hoeveelheid regeneratiewater bedraagt maximaal 5000 m³/j.

De lozing van het regeneratiewater vindt momenteel plaats op de gemeentelijke riolering. Deze afvalwaterstroom wordt in de voorgenomen situatie via een bestaande afvoerleiding direct geloosd op het oppervlaktewater van de rivier de Maas. Het lozingspunt is gelegen ter hoogte van afstandscijfer km 15,048 aan de rechteroever van de rivier de Maas in de gemeente Maastricht.

5. Toetsing van de aanvraag aan de doelstellingen van het waterbeheer

De Waterwet omschrijft in artikel 6.21 in samenhang met 2.1 het toetsingskader voor de beslissing op de aanvraag. In artikel 2.1 Wtw zijn de algemene doelstellingen aangegeven die richtinggevend zijn bij de uitvoering van het waterbeheer:

- a) voorkoming en waar nodig beperking van overstromingen, wateroverlast en waterschaarste;
- b) in samenhang met de bescherming en verbetering van de chemische en ecologische kwaliteit van watersystemen en
- c) de vervulling van maatschappelijke functies door watersystemen.

Deze doelstellingen vormen in onderlinge samenhang het toetsingskader bij vergunningverlening. Een vergunning wordt geweigerd indien de doelstellingen van het waterbeheer zich tegen vergunningverlening verzetten en het niet mogelijk is om de belangen van het waterbeheer door het verbinden van voorschriften of beperkingen voldoende te beschermen.

De doelstellingen zijn geconcretiseerd via normen en beleid ten aanzien van veiligheid, waterkwantiteit, waterkwaliteit en maatschappelijke functievervulling door watersystemen. De uitwerking hiervan vindt plaats in de Waterwet, in aanvullende regelgeving, in water- en beheerplannen op grond van hoofdstuk 4 van de Waterwet en in beleidsregels. De vastgestelde normen en het beleid zijn richtinggevend bij de toetsing of een aangevraagde handeling verenigbaar is met de doelstellingen voor het waterbeheer. Hieronder volgt een beschrijving van het beleid waarmee bij het beoordelen van de vergunningaanvraag rekening is gehouden.

Bij de beoordeling van de vergunningaanvraag richt het bevoegd gezag zich volgens het toetsingskader op de effecten van uw initiatief op de bescherming en verbetering van de chemische en ecologische kwaliteit van watersystemen en de vervulling van maatschappelijke functies door watersystemen.

De effecten op voorkoming en waar nodig beperking van overstromingen, wateroverlast en waterschaarste spelen geen rol bij dit besluit.

5.1 Beoordeling voor wat betreft het brengen van stoffen in een oppervlaktewaterlichaam

5.1.1 Regelgeving en beleid

Landelijk beleid ten aanzien van emissies

Het Nationaal Waterplan houdt vast aan de leidende beginselen van het preventief beleid zoals dat in de tweede helft van de vorige eeuw is ingezet: vermindering van de verontreiniging door het toepassen van beste beschikbare technieken (BBT) en waar nodig en mogelijk verdergaande maatregelen met het oog op het bereiken van de gewenste waterkwaliteit. Voor het kwaliteitsbeheer in Rijkswateren heeft daarnaast de Kaderrichtlijn Water (KRW) een grote sturende betekenis. De KRW vereist dat alle Europese lidstaten streven naar een goede kwaliteit van alle waterlichamen waarop de richtlijn van toepassing is. Deze algemene doelstelling heeft een nadere uitwerking gekregen in het Besluit kwaliteitseisen en monitoring water 2009.

Het eerste beginsel van het preventief beleid 'vermindering van de verontreiniging' houdt in dat verontreiniging - ongeacht de stofsoort - zoveel mogelijk wordt beperkt (voorzorgsprincipe). De invulling van dit beleidsuitgangspunt bestaat onder meer uit: meer aandacht voor de ketenbenadering (waaronder kringloopsluiting), implementatie van Esbjerg/OSPAR-afspraken (stofspecifieke aanpak emissies), meer aandacht voor een integrale milieuafweging en meer aandacht voor prioritering. Invulling van het voorzorgsprincipe is ook dat een bedrijf/lozer ten minste 'de beste beschikbare technieken' toepast, zoals vastgelegd in de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo). In artikel 1.1 van de Wabo is de volgende definitie voor de 'beste beschikbare technieken' gegeven:

'de voor het bereiken van een hoog niveau van bescherming van het milieu meest doeltreffende technieken om de emissies en andere nadelige gevolgen voor het milieu, die een inrichting kan veroorzaken, te voorkomen of, indien dat niet mogelijk is, zoveel mogelijk te beperken, die - kosten en baten in aanmerking genomen - economisch en technisch haalbaar in de bedrijfstak waartoe de inrichting behoort, kunnen worden toegepast, en die voor degene die de inrichting drijft, redelijkerwijs in Nederland of daarbuiten te verkrijgen zijn; daarbij wordt onder technieken mede begrepen het ontwerp van de inrichting, de wijze waarop zij wordt gebouwd en onderhouden, alsmede de wijze van bedrijfsvoering en de wijze waarop de inrichting buiten gebruik wordt gesteld'.

In de Ministeriele regeling omgevingsrecht (Mor) bevat de aanwijzing van de Nederlandse informatiedocumenten over beste beschikbare technieken (BBT-documenten). Deze zijn weergegeven in tabel 2 van bijlage 1 bij de Mor. De in de bijlage aangewezen BBT-documenten kunnen worden aangemerkt als een adequate invulling van de actuele beste beschikbare technieken die door het bevoegd gezag dienen te worden toegepast bij de vergunningverlening. De gebruikte technieken zijn getoetst aan de uitgangspunten van de beste beschikbare technieken.

Het tweede beginsel 'met het oog op het bereiken van de gewenste waterkwaliteit waar nodig en mogelijk verdergaande maatregelen nemen' houdt in dat als gevolg

van de te vergunnen lozing geen significante verslechtering van de waterkwaliteit plaats mag vinden ten opzichte van de bestaande situatie en dat het bereiken van de KRW-doelstellingen niet in gevaar mag worden gebracht. Het is daarom vooral van toepassing op nieuwe lozingen of uitbreidingen van bestaande lozingen. Dit tweede beginsel is uitgewerkt in een emissie-immissiebenadering in het Handboek Immissietoets, waarvoor de uitgangspunten zijn vastgesteld door het Nationaal Water Overleg en waarin een nationale uitwerking is gegeven van EU-richtsnoeren op grond van artikel 4, lid 4 van de Richtlijn prioritare stoffen. Het Handboek Immissietoets is aangewezen als BBT-document in de bijlage bij de Mor.

De immissietoets richt zich op de beoordeling van de gevolgen van een specifieke restlozing op de waterkwaliteit (na toepassing van BBT). De immissietoets draagt bij aan het verkrijgen van inzicht in het aandeel van een individuele lozing in de totale concentratie van een stof in de mengzone, het betreffende waterlichaam en benedenstrooms.

In de Waterwet is de verhouding tussen watervergunningen en de waterplannen nader uitgewerkt. De Waterwet stelt dat met de plannen rekening moet worden gehouden bij de vergunningverlening. (art. 6.1a Waterbesluit). Verder verwijst de Waterwet voor het kader van de vergunningverlening ook naar het stelsel van milieukwaliteitseisen voor waterkwaliteit (art. 6.21 in combinatie met art. 2.1 en 2.10 van de Waterwet en art.4 van de KRW). Bij vergunningverlening wordt daarom getoetst aan dezelfde getalswaarden voor de waterkwaliteit die in het kader van het effectgerichte spoor in de vorm van de milieukwaliteitseisen de waterplannen aansturen. De toetsing wordt uitgevoerd op de manier die in het Handboek Immissietoets is aangegeven.

De Kaderrichtlijn Water vraagt om te toetsen aan het beginsel van geen achteruitgang. Voor nieuwe lozingen en uitbreidingen van bestaande lozingen wordt gekeken of de waterbeheerder met het toestaan van de lozing hier aan kan voldoen. Een toetsing aan de ruimte die er is om geen achteruitgang te veroorzaken maakt daarom onderdeel uit van de immissietoets.

Indien toepassing van BBT en eventuele verdergaande maatregelen niet leiden tot het voldoen aan de criteria uit de immissietoets, volgt een analyse van de voorziene maatregelen in combinatie met de verwachte trends in ontwikkeling van de milieukwaliteit voor dat waterlichaam en benedenstrooms gelegen waterlichamen. Op basis daarvan kan eventueel een tijdelijke verslechtering van de situatie worden toegestaan.

Getoetst moet worden of de verlening van de vergunning verenigbaar is met de doelstellingen in artikel 2.1 of de belangen, bedoeld in artikel 6.11 van de Waterwet. Indien dit niet het geval is wordt een vergunning geweigerd of worden onder voorwaarden aanvullende eisen gesteld.

Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer (Activiteitenbesluit)

Op 1 januari 2008 is het Besluit algemene regels inrichtingen milieubeheer in werking getreden, verder aangehaald als 'Activiteitenbesluit'. In het Activiteitenbesluit zijn voor verschillende activiteiten, die binnen inrichtingen plaats kunnen vinden, algemene voorschriften opgenomen. Met het Activiteitenbesluit wordt de vergunningplicht op grond van de Wet Milieubeheer en

de Wet verontreiniging oppervlaktewateren voor een groot aantal inrichtingen opgeheven.

Het Activiteitenbesluit onderscheidt drie type inrichtingen, type A, B en C. Inrichtingen ingedeeld in type A vallen geheel onder de algemene regels uit het Activiteitenbesluit en hebben geen vergunning nodig. Voor inrichtingen type C blijft in beginsel een vergunning nodig. Type B is een tussenklasse waarvoor geldt dat het geen vergunning nodig heeft in het kader van de Wet milieubeheer en geen type A of C is. Daarnaast kunnen ook algemene regels van toepassing zijn op de vergunningplichtige bedrijven.

Regelgeving met betrekking tot best beschikbare technieken (IPPC)

Een hoog niveau van bescherming van het milieu moet worden gerealiseerd door aan deze vergunning voorschriften te verbinden, die nodig zijn om de nadelige gevolgen die de inrichting voor het milieu kan veroorzaken, te voorkomen of, indien dat niet mogelijk is, zoveel mogelijk te beperken en ongedaan te maken. Daarbij wordt ervan uitgegaan dat in de inrichting ten minste de voor de inrichting in aanmerking komende beste beschikbare technieken worden toegepast.

In bijlage 1 van de Regeling omgevingsrecht zijn de documenten aangewezen die gebruikt moeten worden bij het bepalen van de Beste Beschikbare Technieken (BBT). In artikel 9.2 van de regeling is bepaald dat voor de zogenaamde gpbv-installaties (ook wel IPPC-installatie genoemd) in ieder geval rekening moet worden gehouden met de in tabel 1 van de bijlage vastgestelde Europese informatiedocumenten over BBT. Verder is in artikel 9.2 van de regeling bepaald dat bij de vergunningverlening tevens de in tabel 2 van de bijlage genoemde Nederlandse informatiedocumenten over BBT moeten worden toegepast. Dit zijn onder andere de zogenaamde bedrijfstakstudierapporten van de Commissie Integraal Waterbeheer en het Landelijk Bestuurlijk Overleg Water.

- Europese informatiedocumenten

Tot medio 2012 werden de best beschikbare technieken weergegeven in zogenoemde 'BAT reference documents', kortweg BREF's. Met de implementatie van de Richtlijn Industriële Emissies (RIE) per 1 januari 2013 worden de BREF's vervangen door zogenaamde 'BBT-conclusions'. De eerste BBT-conclusies zijn medio 2012 verschenen. De implementatie van de BBT-conclusie zal geleidelijk plaatsvinden zodat er tijdelijk twee typen documenten gehanteerd zullen worden voor het vaststellen van de beste beschikbare technieken.

In de BREF's of BBT-conclusies worden voor IPPC-installaties per bedrijfstak of per activiteit de beste beschikbare technieken weergegeven. De documenten zijn beschikbaar voor elke industriële activiteit die genoemd wordt in Bijlage I van de RIE. Daarnaast zijn er de zogenaamde horizontale BREF's of BBT-conclusies, waarin de Beste Beschikbare technieken voor een bepaalde activiteit zijn vastgesteld die van toepassing kan zijn voor meerdere industrieën.

In Bijlage I van de RIE is aangegeven welke categorieën van industriële activiteiten onder de werkingssfeer van de Richtlijn vallen. In deze bijlage zijn de installaties en activiteiten benoemd. PQ Silicas B.V. valt onder categorie 4.2e: de fabricage van anorganisch-chemische producten, zoals niet-metalen, metaaloxiden of andere anorganische verbindingen, zoals calciumcarbide, silicium, siliciumcarbide. Hieronder vallen ook silicaten en silicaatafgeleide producten

(waterglas, metasilicaat en gesproeidroogde silicaten, magnesiumverbindingen). De activiteiten van PQ Silicas B.V. vallen onder anorganische bulkchemie. De BREF's of BBT-conclusies uit de onderstaande tabel zijn van toepassing.

Rijkswaterstaat Zuid-Nederland

Datum

Nummer

Verticale BREF/BBT-conclusie	Anorganische bulkchemie (augustus 2007)
Horizontale BREF/BBT-conclusie	Op- en overslag Bulkgoederen (juli 2006)
	Afgas en afvalwaterbehandeling (juni 2016)
	Koelsystemen (december 2001)
	Energie-efficiëntie (februari 2009)

Naast de BBT-documenten zijn er referentiedocumenten. Dit zijn documenten die geen BREF zijn. Er zijn twee referentiedocumenten:

- Cross-media en Economics;
- Monitoring.

Activiteitenbesluit en IPPC-installaties

Onderdelen van het Activiteitenbesluit zijn sinds 1 januari 2013 ook van toepassing op inrichtingen waartoe IPPC-installaties behoren. Deze inrichtingen vielen hiervoor vrijwel geheel buiten de werkingssfeer van het Activiteitenbesluit. De inrichtingen waartoe een IPPC-installatie behoort (IPPC-bedrijven) zijn sinds 1 januari 2013 type C-inrichtingen op grond van het Activiteitenbesluit (zie definitie in artikel 1.2 van het Activiteitenbesluit). Op deze inrichtingen is dus bijvoorbeeld hoofdstuk 3 van het besluit van toepassing.

Toetsing BBT

Bij de bepaling van de beste beschikbare technieken voor de onderhavige lozingssituatie, zijn de in artikel 5.4 van het Besluit omgevingsrecht vermelde punten en de verplichtingen zoals die in de artikelen 5.5, 5.6 en 5.7 van het Besluit omgevingsrecht zijn verwoord speciaal in aanmerking genomen. Daarbij is rekening gehouden met de voorzienbare kosten en baten van maatregelen, en met het voorzorg- en het preventiebeginsel.

Stoffenbeleid

De Europese Kaderrichtlijn Water (KRW, richtlijn 2000/60/EG) bevat in bijlage X een lijst met prioritaire stoffen. Voor deze stoffen geldt het vereiste de verontreiniging hierdoor geleidelijk te verminderen. Enkele van deze prioritaire stoffen zijn bovendien aangewezen als prioritaire gevaarlijke stoffen. Hiervoor geldt het vereiste om emissies, lozingen en verliezen stop te zetten of geleidelijk te beëindigen.

Hiernaast is in verschillende andere Europese en internationale regelgeving stoffenbeleid geformuleerd (de GHS-Verordening (1272/2008), de REACH-Verordening (1907/2006), het Verdrag van Stockholm inzake persistente organische vervuulende stoffen (Trb. 2001, 132), het Protocol bij het Verdrag van Aarhus inzake grensoverschrijdende vervuiling van die stoffen (Trb. 1998, 288) en de 'List of Chemicals for Priority Action' onder het OSPAR-Verdrag (Agreement

2004-12 van de OSPAR Commission, Trb. 1993, 16)). In Nederland is dit beleid samengevoegd in het beleid inzake 'zeer zorgwekkende stoffen' (ZZS), met als doelstelling deze stoffen uit de leefomgeving te weren of ten minste beneden een verwaarloosbaar risiconiveau te brengen (of te houden). Dit beleid betreft eveneens de prioritaire gevaarlijke stoffen als bedoeld in de KRW. De criteria om een stof als ZZS te bestempelen zijn afkomstig uit artikel 57 van de REACH-Verordening. Het RIVM stelt halfjaarlijks een indicatieve lijst op van de stoffen die op dat moment in ieder geval aan die criteria voldoen (zie http://www.rivm.nl/rvs/Stoffenlijsten/Zeer_Zorgwekkende_Stoffen Naar lijsten).

De concrete uitwerking van het beleid ten aanzien van ZZS voor lozingen uit puntbronnen op oppervlaktewater is geland in het BBT-informatiedocument 'Algemene BeoordelingsMethodiek 2016' (ABM). Dit document is aangewezen in de bijlage bij de Regeling omgevingsrecht en hiermee dient het bevoegd gezag rekening te houden bij het verlenen van vergunningen. Op grond van de ABM wordt in de watervergunningen voor lozingen van ZZS een vijfjaarlijkse rapportageverplichting opgenomen, om zo haalbaar en betaalbaar te komen tot een steeds verdergaande reductie van deze emissies. Deze verplichting geeft hiermee onder meer invulling aan het vereiste uit de KRW om emissies, lozingen en verliezen van prioritaire gevaarlijke stoffen stop te zetten of geleidelijk te beëindigen en sluit bovendien aan bij soortgelijke bepalingen die zijn opgenomen in het Activiteitenbesluit milieubeheer, die de emissie van ZZS naar lucht reguleren.

Ook voor stoffen die niet als ZZS worden gekwalificeerd, geeft de ABM overigens een saneringsinspanning.

Op grond van richtlijn 2006/11/EG geldt hiernaast nog steeds een reductiebeleid voor stoffen in bijlage I bij deze richtlijn. Deze richtlijn is inmiddels ingetrokken, maar omdat de KRW de lidstaten ertoe verplicht ten minste het huidige beschermingsniveau van het milieu te handhaven, wordt in Nederland het reductiebeleid ongewijzigd voortgezet. Dit betekent dat voor alle stoffen genoemd in deze bijlage geldt, dat passende maatregelen moeten worden genomen ter vermindering of beëindiging van de verontreiniging door deze stoffen.

Daarnaast mogen op grond van artikel 6.1 van de Waterregeling voor de stoffen van lijst I van deze bijlage waarvoor emissiegrenswaarden zijn vastgesteld, alleen tijdelijke lozingsvergunningen worden verleend. Er kan een overlap bestaan tussen de stoffen bedoeld in richtlijn 2006/11/EG en de zeer zorgwekkende stoffen; een stof kan zowel vallen onder die richtlijn als ZZS zijn. In die gevallen kan bij het kiezen van de rapportagemomenten ter invulling van het reductiebeleid de beslissing over het moment van rapportage afgestemd worden op de duur van de vergunning.

Toetsing overschrijding van lozingseisen

Het is voor Rijkswaterstaat zelf, voor de vergunninghouder en voor eventuele derde-belanghebbenden van belang dat precies duidelijk is wat de lozingseisen in deze vergunning betekenen en op welke wijze bepaald wordt dat er sprake is van een overschrijding van lozingseisen. De bepaling hangt af van het type lozingseis: een

empirische lozingseis of een theoretische lozingseis. In de vergunningvoorschriften is aangegeven of de daar genoemde lozingseisen empirisch of theoretisch zijn. Empirische lozingseisen worden in het proces van vergunningverlening vastgesteld met een statistische methodiek op basis van historische meetwaarden van het lozende bedrijf. Een empirische lozingseis wordt, kort samengevat, bepaald door een aantal maal de standaardafwijking van de historische meetwaarden op te tellen bij het gemiddelde van deze waarden. Er wordt bij het empirisch afleiden van een lozingseis gebruik gemaakt van meetgegevens die representatief zijn voor de gebruikelijke beheerste procesvoering.

Bij een overschrijding van een empirische lozingseis is het in hoge mate zeker dat er sprake is van een overtreding. De meetonzekerheid van de meetwaarden is hierbij niet van belang, omdat er gebruik is gemaakt van historische meetwaarden voor het vaststellen van de eis. Daarmee is vanzelf ook de meetonzekerheid verdisconteerd in de lozingseis. Dat geldt ook voor een eventuele aanvullende onzekerheid door de bemonstering.

Theoretische lozingseisen zijn niet gebaseerd op een statistische analyse van een historische meetreeks. Theoretische eisen staan onder andere in de algemene regels (zoals de emissiegrenswaarden van het Activiteitenbesluit), in Europese richtlijnen en in de referentiedocumenten voor de beste beschikbare technieken (BREF documenten).

Theoretische lozingseisen hangen samen met toepassing van een bepaalde stand der techniek bij een bedrijf. Het zijn een soort ervaringscijfers per bedrijfstak of per behandelingstechniek, waarbij de achterliggende meetgegevens van de afzonderlijke bedrijven niet direct meer te herleiden zijn.

Anders dan bij empirische lozingseisen, wordt bij de toetsing van meetwaarden aan een theoretische lozingseis wel rekening gehouden met de meetonzekerheid. De meetonzekerheid is immers niet verdisconteerd in de lozingseis zelf.

Voor verdere toelichting op de toetsing van overschrijdingen van lozingseisen wordt verwezen naar de notitie "Op uniforme wijze toetsen van overschrijdingen van lozingseisen" d.d. 26 april 2012, te vinden op:

http://www.helpdeskwater.nl/notitie_lozingseisen. De genoemde notitie is alleen een toelichting op deze beleidsregels en bevat zelf geen (aanvullende) beleidsregels.

5.1.2 Overwegingen ten aanzien van de bescherming en verbetering van de chemische en ecologische kwaliteit van watersystemen (waterkwaliteit)

1. Preventieve en procesgeïntegreerde maatregelen en hergebruik

Voor de productie van gedemineraliseerd water gebruikt PQ Silicas B.V. bronwater. Door dit bronwater eerst te ontharden alvorens er met omgekeerde osmose gedemineraliseerd water van te maken, wordt het gebruik van chemicaliën om het membraan te beschermen dan wel chemisch te reinigen voorkomen. Voor de bescherming van membranen wordt vaak een fosfonaat gebruikt. Deze fosfonaten zijn over het algemeen weinig toxisch, maar breken in de regel niet makkelijk af. Bij een chemische reiniging worden vaak zuren gebruikt

(bijvoorbeeld citroenzuur bij lichte en zoutzuur bij zwaardere verontreinigingen van het membraan).

Gelet op bovenstaande kom ik tot de conclusie dat de ontharding gezien kan worden als preventief middel om het gebruik van chemie bij de bereiding van gedemineraliseerd water te voorkomen. Door deze handelswijze komen er alleen van nature voorkomende stoffen in het afvalwater terecht.

Keerzijde is dat er afvalwater ontstaat bij het regenereren van de onthardingsinstallatie. Dit afvalwater bevat teveel zouten om te kunnen hergebruiken.

2. Toetsing aan de beste beschikbare technieken (BBT)

In bijlage 1 van de Regeling omgevingsrecht zijn de documenten aangewezen die gebruikt moeten worden bij het bepalen van de Beste Beschikbare Technieken (BBT). De inrichting van PQ Silicas B.V. is voor wat betreft de algemene en watergerelateerde onderwerpen getoetst aan de BBT zoals verwoord in de volgende BREF's of BBT-conclusies en Nederlandse BBT-documenten.

- Anorganische bulkchemie
- Op- en overslag bulkgoederen
- Afgas en afvalwaterbehandeling
- Koelsystemen
- Monitoring
- Energie-efficiëntie
- CIW beoordelingssystematiek warmtelozingen
- Handboek immissietoets 2019
- Algemene beoordelingssystematiek 2016

In een BREF wordt, per sector, een overzicht gegeven van technieken, die als BBT kunnen worden beschouwd. Daarnaast wordt beoordeeld of andere technieken dan die in de BREF's worden beschreven dienen te worden aangemerkt als BBT. Bij de beoordeling van de aanvraag van deze vergunning is bekeken of er naast de BREF's nog andere technieken van toepassing zijn. Niet is gebleken dat er naast de technieken die in de BREF's en in bijlage 1 van de Regeling omgevingsrecht zijn omschreven andere technieken zijn die in onderhavige situatie als BBT moeten worden aangemerkt. Door het verlenen van deze vergunning wordt bereikt dat ten minste de voor de inrichting in aanmerking komende beste beschikbare technieken worden toegepast.

3. Toetsing aan beleid ten aanzien van stoffen en mengsels (ABM2016)

Voor een goede uitvoering van het waterkwaliteitsbeleid is het noodzakelijk om inzicht te hebben in de mate waarin de in het oppervlaktewater te brengen grond- en hulpstoffen, tussen- en eindproducten een potentieel gevaar vormen voor het aquatisch milieu.

De manier waarop in het waterbeleid stoffen worden beoordeeld is aangepast en heeft geleid tot het Nederlandse BBT-document Algemene BeoordelingsMethodiek (ABM) 2016. In deze methodiek is een nieuwe saneringsinspanning geïntroduceerd voor stoffen/mengsels die voldoen aan de criteria voor Zeer Zorgwekkende stoffen. De ABM is een hulpmiddel bij het vaststellen van de gewenste saneringsinspanning en gaat niet in op het beoordelen van de restlozing.

Rijkswaterstaat Zuid-Nederland

Datum

Nummer

Voor het regenereren van de ionenwisselaars wordt gebruik gemaakt van de hulpstof Broxo-zout. In de aanvraag zijn de resultaten van de ABM-toets van de hulpstof Broxo-zout beschreven. Deze hulpstof heeft een waterbezwaarlijkheid B(4) "Weinig schadelijk voor in water levende organismen". Hieruit blijkt dat de maatregelen ter beperking van de lozing van de aangevraagde stof voldoet aan de gewenste saneringsinspanning. Het gebruik van de bovengenoemde stof in de aangegeven hoeveelheid wordt daarom vergund.

4. Immissietoets

Voor de lozing naar oppervlaktewater is de immissietoets uitgewerkt in het Handboek Immissietoets 2019 (www.infomil.nl/HandboekWater). Met de immissietoets wordt nagegaan of de restlozing leidt tot onaanvaardbare concentraties in het watersysteem, nadat de beste beschikbare technieken (BBT) zijn toegepast om de emissie te reduceren. De immissietoets is de derde stap in de toetsing van een lozing. In deze stap beoordeelt het bevoegd gezag of vanuit waterkwaliteitsoogpunt een nog verdergaande bronaanpak en/of zuivering nodig is dan volgt uit de toetsstappen bronaanpak en minimalisatie. Dit wordt bepaald op basis van de kwaliteit van het ontvangende oppervlaktewater waarop geloosd wordt en de relevante onderbouwde normen die daarin gelden, zowel lokaal als benedenstrooms. Uit deze toetsstap kan volgen dat het nodig is technieken toe te passen die nog meer bescherming bieden dan BBT. Na toepassing van BBT moet worden beoordeeld of de restlozing nog problemen met zich meebrengt voor de lokale waterkwaliteit of benedenstrooms gelegen beschermde gebieden, waaronder drinkwatergebieden. Deze beoordeling vindt plaats met behulp van het Handboek Immissietoets 2019. In het handboek is een aparte beoordelingsstap ingebouwd voor beoordeling van effecten ter hoogte van beschermde gebieden, waaronder drinkwaterinnamepunten.

Bij de aanvraag is een immissietoets bijgevoegd van de lozing op de rivier de Maas. Uit de beoordeling van de immissietoets is gebleken dat nagenoeg alle getoetste stoffen voldoen.

De immissietoets is uitgevoerd op grond van de volgende uitgangspunten:

- geloosd debiet: 5,5 m³/uur, komt overeen met 0,00153 m³/s
- breedte rivier de Maas : 92 m
- diepte rivier de Maas: 3,9 m
- diameter lozingspijp: 0,4 m
- er is sprake van een nieuwe lozing

Zoutlozing

Het zoute afvalwater wordt op de rivier de Maas geloosd. De parameter chloride is getoetst aan de milieukwaliteitsnorm voor zoet oppervlaktewater. In de rivier de Maas is ter hoogte van het lozingspunt van PQ Silicas B.V. van nature chloride in het oppervlaktewater aanwezig.

Rijkswaterstaat hanteert een zoutbeleid om ervoor te waken dat de zoutconcentraties in het oppervlaktewater niet oplopen. Met name bij lage Maasafvoeren kan dit voorkomen. Hiervoor gelden bij lage Maasafvoeren beperkingen ten opzichte van de geloosde zoutvrachten. Deze beperkingen is niet geldig bij lage gemiddelde zoutvrachten van minder dan 500 kg/etmaal. In casu is sprake van 150 kg/etmaal waardoor bij lage Maasafvoeren geen beperkingen worden opgelegd ten aanzien van de geloosde zoutvracht. Voor de beoordeling van

de toelaatbaarheid is met name de geloosde zoutvracht per etmaal van belang en niet zozeer de geloosde concentraties in het afvalwater.

Uit de immissietoets blijkt dat de onderhavige lozing geen significante effecten heeft op het bereiken van de doelstelling voor de bovengenoemde stoffen (Toelichting: minder dan 10% toename van de concentratie op de rand van de mengzone OF de concentratieverhoging opgeteld bij het achtergrondgehalte leidt niet tot overschrijding van de gewenste waterkwaliteit). Ook leidt de lozing naar verwachting niet tot acuut toxische effecten voor waterorganismen en/of in het sediment levende organismen binnen de mengzone. De lozing van chloride zal niet leiden tot een verslechtering van de kwaliteit van het oppervlaktewater in de rivier de Maas. Daarom worden er op grond van de immissietoets geen nadere eisen gesteld aan de lozing.

5. Lozingseisen

Het afvalwater afkomstig van het regenereren van de ionenwisselaars is met name verontreinigd met zouten en in mindere mate verontreinigd met zuurstofbindende stoffen, nutriënten en onopgeloste stoffen en wordt via lozingspunt 1 op de rivier de Maas geloosd. De lozing van het afvalwater op de rivier de Maas vindt niet continu plaats maar batchgewijs. Door het bedrijf zijn de onderstaande lozingseisen aangevraagd.

Parameter	Maximum ¹⁾	Eenheid
Chemisch zuurstofverbruik (CZV)	100	mg/l
Onopgeloste stoffen	30	mg/l
Totaal-stikstof (totaal-N)	10	mg/l
Totaal-fosfaat (totaal-P)	1	mg/l
Chloride	11500	mg/l

Legenda:

- 1) De maximale concentratie bepaald als voortschrijdend rekenkundig gemiddelde van vijf opeenvolgende steekmonsters waarbij tussen de monsternames minstens 24 uur verstreken is.

De in de vergunning opgenomen maximale concentratie-eisen voor bovenstaande parameters komen overeen met hetgeen is aangevraagd. In deze vergunning zijn tevens voorschriften voor analyse en monitoring opgenomen.

Chloride

Chloride is een verontreiniging waarvoor de waterkwaliteitsaanpak geldt. De maximale concentratie-eis voor deze parameter is afgeleid van de analysesresultaten van het afvalwater en hetgeen door toepassing van BBT haalbaar wordt geacht. De lozing van chloride zal niet leiden tot een verslechtering van de kwaliteit van het oppervlaktewater in de rivier de Maas.

5.1.3 Overwegingen ten aanzien van de maatschappelijke functievervulling door watersystemen

Het Nationaal Waterplan kent aan de Rijkswateren verschillende gebruiksfuncties toe die specifieke eisen stellen aan het beheer of gebruik van het betreffende rijkswater. De functies zijn nader uitgewerkt in het Beheer- en Ontwikkelplan voor de Rijkswateren (Bprw 2016-2021). Voor het oppervlaktewaterlichaam Bovenmaas gelden de volgende functies:

- Scheepvaart
- Aan- en afvoer van water.

Uitgangspunt van het Bprw is dat in beginsel aan de eisen van de gebruiksfuncties wordt voldaan wanneer de basisfuncties veiligheid, voldoende water en schoon & gezond water op orde zijn. Voor de functies drinkwater, natuur, schelpdierwater en zwemwater gelden echter aanvullend op de basiskwaliteit wettelijke eisen voor de waterkwaliteit en/of het gebruik van de betreffende gebieden die voortvloeien uit Europese verplichtingen.

De aan de Bovenmaas toegekende functie(s) stellen geen aanvullende kwaliteitseisen aan het betreffende oppervlaktewater. Bij de toetsing van de vergunningsaanvraag is beoordeeld of de aangevraagde handelingen de vervulling van de aan de Bovenmaas toegekende functies nadelig beïnvloeden. In het onderhavige geval is hiervan geen sprake.

Zoals aangegeven in de paragrafen 5.1.2 heeft het brengen van stoffen in een oppervlaktewaterlichaam geen onaanvaardbare gevolgen de bescherming en verbetering van de chemische en ecologische waterkwaliteit. Er wordt daarom ook voldaan aan de eisen van bovengenoemde gebruiksfuncties.

5.2 Beoordeling voor wat betreft het gebruik maken van een rijkswaterstaatswerk en/of bijbehorende beschermingszone

5.2.1 Regelgeving en beleid

De hoofdlijnen van het nationale waterbeleid ten aanzien van veiligheid en het doelmatig gebruik van waterstaatswerken en de manier waarop daarbij rekening moet worden gehouden met de ecologische doelstellingen die gelden voor KRW-waterlichamen zijn vastgelegd in het Nationaal Waterplan (NWP), planperiode 2016-2021. Specifieke eisen ten aanzien van het veilig en doelmatig gebruik van rijkswaterstaatswerken en/of bijbehorende beschermingszones zijn uitgewerkt in de Beleidslijn Grote Rivieren, de Beleidslijn Kust en het Beleidskader IJsselmeergebied.

Het Beheer- en ontwikkelplan voor de Rijkswateren 2016-2021 (Bprw) vertaalt het NWP door naar het beheer van de Rijkswateren, met een onderverdeling naar functie en naar watersysteem. Bovendien bevat het Bprw 2016-2021 een toetsingskader voor individuele besluiten, dat gebruikt wordt bij het toetsen en beoordelen van vergunningen voor het gebruik van waterstaatswerken. Hierin is vastgelegd op welke manier deze aanvragen getoetst worden aan de ecologische doelstellingen die op grond van het Bprw 2016-2021 gelden voor KRW-waterlichamen.

5.5.2 Overwegingen t.a.v. de beperking van overstromingen, wateroverlast en waterschaarste (veiligheid en waterkwantiteit)

Bij de behandeling van voorliggende aanvraag wordt getoetst aan de doelstellingen uit artikel 2.1 van de Waterwet die verder zijn uitgewerkt in het Beheer- en Ontwikkelplan voor de Rijkswateren 2016-2021 (Bprw) en bijbehorende documenten. De invulling van de basisfuncties veiligheid, voldoende, schoon en (ecologisch) gezond water in het Bprw dienen ter voorkoming van overstromingen, wateroverlast en waterschaarste.

Voldoende water, niet te veel én niet te weinig, is cruciaal voor het goed functioneren van Nederland. De grote rivieren, het IJsselmeer en de aanwezige keer- en spuisluizen staan daarbij centraal. Het waterbeheer is erop gericht om wateroverlast, watertekort, droogte en verzilting te voorkomen en nadelige gevolgen te beperken. Het voorkomen en beperken van wateroverlast, waarmee de persoonlijke veiligheid van mensen in gevaar komt, is uitgewerkt in het waterveiligheidsbeleid. De werken liggen niet in beschermd gebied waardoor er geen invloed is te verwachten op de veiligheid. Gelet op de locatie van het werk is er geen invloed te verwachten op de waterkwantiteit.

5.2.3 Overwegingen t.a.v. de maatschappelijke functievervulling door watersystemen

Het Nationaal Waterplan kent aan de Rijkswateren verschillende gebruiksfuncties toe die specifieke eisen stellen aan het beheer of gebruik van het betreffende rijkswater. De functies zijn nader uitgewerkt in het Beheer- en Ontwikkelplan voor de Rijkswateren (Bprw 2016-2021). Voor het oppervlaktewaterlichaam Bovenmaas gelden de volgende functies:

- Scheepvaart
- Aan- en afvoer van water.

Uitgangspunt van het Bprw is dat in beginsel aan de eisen van de gebruiksfuncties wordt voldaan wanneer de basisfuncties veiligheid, voldoende water en schoon & gezond water op orde zijn.

Zoals aangegeven in de voorgaande paragrafen heeft het gebruik van het waterstaatswerk geen onaanvaardbare gevolgen voor het voorkomen en beperken van overstromingen, wateroverlast en waterschaarste en de bescherming en verbetering van de chemische en ecologische waterkwaliteit. Er wordt daarom ook voldaan aan de eisen van bovengenoemde gebruiksfuncties.

6. Procedure

6.1 Algemeen

De Waterwet bepaalt dat op de voorbereiding van een beschikking tot het verlenen van een vergunning voor het brengen van stoffen in een oppervlaktewaterlichaam de uniforme openbare voorbereidingsprocedure van afdeling 3.4 van de Awb en afdeling 13.2 van de Wet milieubeheer (Wm) van toepassing zijn. In het Waterbesluit zijn hierop uitzonderingen gemaakt. Een dergelijke uitzondering is in dit geval niet van toepassing, zodat niet de reguliere voorbereidingsprocedure kan worden gevolgd.

6.2 Overweging ten aanzien van gecoördineerde behandeling.

Er heeft een gecoördineerde voorbereiding plaatsgevonden met het bevoegd gezag ingevolge de Wabo met betrekking tot de vergunning voor het oprichten, het veranderen of veranderen van de werking of het in werking hebben van een inrichting op grond van artikel 2.1, eerste lid sub e van de Wabo.

Beide bevoegde gezagen zijn conform het gestelde in de artikelen 6.27 Waterwet en 3.19 van de Wabo in de gelegenheid gesteld om advies uit te brengen over de inhoudelijke samenhang tussen de Wabo- en de Waterwetaanvraag en over de ontwerpbeslekkingen. Daarbij zijn afspraken gemaakt over de gezamenlijke ter inzage legging van de ontwerpbeslekkingen en heeft indien nodig nadere inhoudelijke afstemming plaatsgevonden.

6.3 Behandeling van zienswijzen

De aanvraag met bijbehorende stukken en de ontwerpvergunning hebben van <datum> tot en met <datum> voor het naar voren brengen van zienswijzen ter inzage gelegen bij:

- *het kantoor van Rijkswaterstaat Zuid-Nederland, Avenue Ceramique 125, Maastricht;*
- *het Gouvernement, Limburglaan 10, Maastricht;*
- *het gemeentehuis van Maastricht.*

Naar aanleiding van de ontwerpvergunning zijn geen zienswijzen naar voren gebracht. Hierdoor wordt de vergunning ongewijzigd vastgesteld ten opzichte van het ontwerp.

7. Conclusie

De in de vergunning opgenomen voorschriften waarborgen dat de doelstellingen van het waterbeheer voldoende worden beschermd. Op grond van de overwegingen bestaan er daarom geen bezwaren tegen het wijzigen van de gevraagde vergunning.

8. Ondertekening

DE MINISTER VAN INFRASTRUCTUUR EN WATERSTAAT,
namens deze,
hoofd afdeling Vergunningverlening Rijkswaterstaat Zuid-Nederland

P.A.M Smeets

9. Mededelingen

Rijkswaterstaat Zuid-Nederland

Datum

Nummer

Op grond van de Algemene wet bestuursrecht kan een ieder, gedurende een periode van zes weken vanaf de dag waarop de ontwerpvergunning ter inzage is gelegd, schriftelijk of mondeling zijn zienswijze over de ontwerpvergunning naar voren brengen. Een zienswijze moet worden gericht aan:

- Rijkswaterstaat Zuid-Nederland
Afdeling Vergunningverlening
Postbus 2232
3500 GE Utrecht

Bent u het niet eens met dit besluit?

Dan kunt u op grond van de Algemene wet bestuursrecht beroep indienen bij de bestuursrechter. Met deze procedure legt u de zaak aan de rechter voor om te bepalen of Rijkswaterstaat het juiste besluit heeft genomen. U moet hiervoor wel belanghebbende bij het besluit zijn.

De volgende vragen en aandachtspunten kunnen u helpen bij het opstellen van een beroepschrift:

- *Wat zijn de redenen dat u het met het besluit niet eens bent?*
- *Welk doel wilt u met uw beroep bereiken?*
- *Is het u voldoende duidelijk wat een beroepsprocedure inhoudt en weet u of u met deze procedure uw doel kunt bereiken? Kunt u uw doel op een andere, wellicht eenvoudigere wijze bereiken?*

Hoe dient u beroep in?

Om in beroep te gaan bij de bestuursrechter moet u binnen zes weken na de dag waarop dit besluit is bekendgemaakt, een beroepschrift indienen. U kunt uw beroepschrift sturen naar de rechtbank in het gebied waar u woont. Indien u niet zelf, maar namens een bedrijf of organisatie een beroepschrift indient dan kunt u het beroepschrift sturen naar de rechtbank in het gebied waar het bedrijf of de organisatie is ingeschreven.

In het beroepschrift moet in ieder geval het volgende staan:

- *uw naam en adres;*
- *een duidelijke omschrijving van het besluit waartegen u beroep instelt (bijvoorbeeld door de datum en het kenmerk van het besluit te vermelden) en zo mogelijk een kopie van het besluit;*
- *de reden waarom u beroep instelt;*
- *de datum en uw handtekening.*

Voor de behandeling van een beroepschrift wordt een bedrag aan griffierecht in rekening gebracht.

Het indienen van een beroepschrift heeft geen schorsende werking. Dat betekent dat het besluit blijft gelden in de tijd dat uw beroep in behandeling is. Als u dit niet wilt, bijvoorbeeld omdat het besluit onherstelbare gevolgen heeft voor u, dan kunt u een verzoek om voorlopige voorziening indienen. U doet dit door de Voorzieningenrechter van de rechtbank in het gebied waar u woont te vragen een voorlopige voorziening te treffen. Indien u niet zelf, maar namens een bedrijf of

organisatie een voorlopige voorziening aanvraagt kunt u een voorlopige voorziening aanvragen bij de rechtbank in het gebied waar het bedrijf of de organisatie is ingeschreven.

De rechtbank zal daarvoor griffierecht in rekening brengen.

U kunt ook digitaal beroep instellen bij genoemde rechtbank via

<http://loket.rechtspraak.nl/bestuursrecht>, daarvoor moet u wel beschikken over een elektronische handtekening (DigiD). Kijk op de genoemde site voor de precieze voorwaarden.

Overige mededelingen:

Het hebben van deze vergunning ontslaat de houder niet van de verplichting om de redelijkerwijs mogelijke maatregelen te treffen teneinde te voorkomen dat derden of de Staat ten gevolge van het gebruik maken van de vergunning schade lijden.

Een afschrift van deze vergunning is verzonden aan:

- 1. het Bureau Verontreinigingsheffing Rijkswateren, Postbus 20906, 2500 EX Den Haag;*
- 2. RUD Zuid-Limburg, Postbus 5700, 6202 MA Maastricht.*

Rijkswaterstaat Zuid-Nederland

Datum

Nummer

Bijlage 1, Begripsbepalingen

Rijkswaterstaat Zuid-Nederland

Datum

Nummer

In deze vergunning wordt verstaan onder:

1. 'Aanvraag': De aan deze vergunning ten grondslag liggende aanvraag is op 21 oktober 2021 binnengekomen bij Rijkswaterstaat Zuid-Nederland en geregistreerd onder zaaknummer RWSZ2021-00019866 en Olo-nummer 6405575;
2. 'Afvalwater': water waarvan de houder zich ontdoet, voornemens is zich te ontdoen of zich moet ontdoen;
3. 'Afdeling handhaving': de afdeling Handhaving van Rijkswaterstaat Zuid-Nederland, Postbus 2232, 3500 GE Utrecht; e-mailadres: Handhaving-ZN@rws.nl.
4. 'BPRW 2016-2021': het Beheer- en Ontwikkelplan voor de Rijkswateren 2016-2021, zoals dat op 17 december 2015 in werking is getreden (te downloaden van www.rijkswaterstaat.nl)
5. 'Bevoegd gezag': de hoofdingenieur-directeur van Rijkswaterstaat Zuid-Nederland, namens de minister van Infrastructuur en Waterstaat (p.a. Rijkswaterstaat Zuid-Nederland, Postbus 2232, 3500 GE Utrecht);
6. 'Concentratie': het gehalte van een (som-)parameter, uitgedrukt in mg/l;
7. 'Effluent': afvalwater afkomstig uit een installatie waarin dit afvalwater een zuiveringstechnische behandeling heeft ondergaan;
8. 'Etmaalmonster': een representatief genomen monster van het afvalwater over een periode van 24 uur;
9. 'IPPC-installatie': Installatie voor industriële activiteiten als bedoeld in bijlage 1 van richtlijn nr. 2010/75/EU van het Europees parlement en de Raad van 24 november 2010 inzake industriële emissies.
10. 'Kaderrichtlijn Water (KRW)': richtlijn 2000/60/EG van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid;
11. 'KRW-waterlichaam': volgens artikel 2, lid 10, van de richtlijn 2000/60/EG is een KRW-waterlichaam een te onderscheiden oppervlaktewater van aanzienlijke omvang, zoals een meer, een waterbekken, een stroom, een rivier, een kanaal, een deel van een stroom, rivier of kanaal, een overgangswater of een strook kustwater;
12. 'Lozingspunt': een punt van waaruit afvalwater in het oppervlaktewaterlichaam wordt geloosd/gebracht;
13. 'Meetpunt': een intern controlepunt;
14. 'MTR': Maximaal toelaatbare risicoconcentratie;
15. 'JG-MKN': Jaargemiddelde milieukwaliteitsnorm;
16. 'Ongewoon voorval': een voorval waardoor nadelige gevolgen voor het oppervlaktewaterlichaam zijn ontstaan of dreigen te ontstaan;
17. 'Ottrekken': het door middel van een werk halen van water uit een oppervlaktewaterlichaam;
18. 'Ontvangstdatum aanvraag': eerste datum dat de aanvraag ontvangen is bij een bestuursorgaan;
19. 'Oppervlaktewaterlichaam': samenhangend geheel van vrij aan het aardoppervlak voorkomend water, met de daarin aanwezige stoffen, alsmede de bijbehorende bodem, oevers en, voor zover uitdrukkelijk aangewezen krachtens de Wtw, drogere oevergebieden, alsmede flora en fauna;
20. 'Steekmonster': een op enig moment genomen monster van het afvalwater;

21. 'Vergunninghouder': diegene die krachtens deze vergunning handelingen verricht;
22. 'Waterbeheerder': de minister van Infrastructuur en Waterstaat, per adres de hoofdingenieur-directeur van Rijkswaterstaat Zuid-Nederland, Postbus 2232, 3500 GE Utrecht;
23. 'Waterverwerkingsbeleid': zorgsysteem voor het beheersen van risico's voor de doelmatige werking van de afvalwaterzuivering (AWZI) en het ontvangend oppervlaktewater bij het verwerken van afvalwater van de verschillende toeleveranciers op een afvalwaterzuiveringsinstallatie (AWZI).
24. empirische lozingseis: lozingseis die is bepaald op basis van een historische meetreeks van de concentraties stoffen in de lozing;
25. theoretische lozingseis: andere lozingseis dan een empirische lozingseis.

Rijkswaterstaat Zuid-Nederland

Datum

Nummer

Bijlage 2, Analysevoorschriften

Rijkswaterstaat Zuid-
Nederland

Datum

Nummer

De in deze vergunning genoemde stoffen en/of parameters dienen te worden bepaald volgens de voorschriften, vermeld in de 'methoden voor de analyse voor afvalwater' van het Nederlands Normalisatie Instituut (NNI):

De monsternamen ten behoeve van de emissiemetingen ter controle van de naleving van de emissie-eisen voor het lozen dient te worden uitgevoerd volgens NEN-6600-1 en de conservering van het monster dient te worden uitgevoerd volgens NEN-EN-ISO 5667-3. Het monster wordt niet gefiltreerd en de onopgeloste stoffen worden meegenomen in de analyse.

Stof/parameter:	NEN-nummer:
CZV	NEN 6633 of NEN-ISO 15705
Onopgeloste stoffen	NEN-EN 872
Kjeldahl-stikstof (Kj-N)	NEN-ISO-5663 of NEN 6646
Som nitraat en nitriet	NEN-EN-ISO 15923-1 of NEN-EN-ISO 13395
Totaal-fosfaat (totaal-P)	NEN-EN-ISO 15681-2
Chloride	NEN-EN-ISO 15923-1

Een wijziging in het normblad treedt automatisch inwerking 6 weken nadat de wijziging in de Staatscourant is gepubliceerd. Indien de vergunninghouder een andere, vergelijkbare methode wil gebruiken, heeft dit voorafgaand de schriftelijke toestemming van de waterbeheerder.

Bijlage 3, Tekeningen

**Rijkswaterstaat Zuid-
Nederland**

Datum

Nummer